

На годех

Циганските/ ромските сватбени обичаи и обреди са подвластни на етногруповата ценностна система и са в духа на патриархалните традиции. Те са показни. Почти липсват религиозни (сакрални) моменти. Съдържат повече зрелищно-развлекателни елементи в тържествена атмосфера. Колоритността им е не само от това, че продължават подълго, а и поради характерното облекло, музика и веселие.

Не само сега, а и в миналото циганските сватби правят особено впечатление на околните. В началото на ХХ век в Самоков "... Онова, което става при провеждане на техните сватби, надминава всяко очакване. Повечето сватби продължават по цяла седмица... Когато пък прави сватба някой състоятелен циганин, всичко е без мяра: и яденето, и пиенето, и играенето, и свиренето.... Погледнах: цялата чаршия на разстояние около 300 м е пълна с движещ се техен народ – мъже, жени и деца. Два кларнета оглушително пищят, две цигулки съскат, а бумтенето на грамадния тъпан раздрусва прозорците на околните магазини. По средата в четири-пет вериги, една зад друга, се вият лудешки хора от млади мъже и повече жени, всички с вик придвижвайки се към площада пред читалището. Неизгледна картина!" (Пейчева 1999: 34).

Откриваме ги и в спомените на чуждите пътешественици, преминали през българските земи преди столетия. „По време на нашия престой там празнувах сватба и тъй като невестата живееше в съседно село на това, много жени в коли, покрити с пъстри черги и теглени от биволи, по яремите на които имаше украшения от косми и пера, отиваха да я навестят. Тази процесия беше предшествана от няколко мъже